Р Е Ш Е Н И Е
№ 43824

гр. София, 09.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 09.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова
ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова

при участието на секретаря Биляна Кирилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8744** по описа за **2026** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по жалба на ПРОГРЕС ГРУП ИНЖИНЕРИНГ ЕООД, представлявано от управителя Л. Н., чрез адв. И. И., против Решение № 1875/28.05.2026 г., постановено по НАХД № 4071/2026 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 129 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 874701-F867193/12.02.2026 г. на началник отдел „Оперативни дейности“ – С., в ГД „Фискален контрол“, с което над ружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2 557.00 евро за нарушение на чл. 15, ал. 4 от Закона за въвеждане на еврото в Република България (ЗВЕРБ).

В касационната жалба се поддържа становище за неправилност на съдебния акт поради неправилно приложение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Оспорва се компетентността на издателя на акта. Поддържа се, че СРС неправилно не е назначил изготвянето на експертиза по делото.

В съдебно заседание жалбоподателят не е представляван.

Ответникът – Началник отдел „Оперативни дейности“ – С., дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ на НАП, чрез гл. юрк. И. оспорва жалбата и счита решението за правилно обосновано и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания

и доводите на страните, Административен съд София – град, Шести касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.
Съставът на съда е установил, че на 12.01.2026 г. е извършена проверка на търговски обект – пункт за ГТП, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван „ПРОГРЕС ГРУП ИНЖИНЕРИНГ“ ЕООД,[ЕИК]. След легитимация, от органите по приходите е изискана информация за цените на предлаганите услуги в обекта, с оглед на което от управителя на дружеството, стопанисващо обекта е представена декларация от 19.01.2026 г., съгласно която цените на всички предлагани услуги са увеличени на 01.12.2025 г., като е посочено, че увеличението е във връзка с повишаване на наемната цена на обекта, в който се извършва дейността, както и увеличение на осигуровки и инфлация - 3%. Изрично в декларацията е посочено, че цената на услугата ГТП на лек автомобил, която към 30.11.2025 г. е била 90.00 лева, е увеличена на 01.12.2025 г. на 117.,35 лева.
От монтираното и функциониращо в обекта фискално устройство модел „ДЕЙЗИ“ с ИН на ФУ: DY 438061; ИН на ФП 36788602; рег. № на ФУ в НАП 4888900, дата на рег. в НАП 08.12.2025 г., като предвид датата на регистрация на ФУ в НАП са отпечатани КЛЕН за дати 22.12.2025 г. и 08.01.2026 г., а за дати 11.08.2025 г. и 11.10.2025 г. са изискани допълнително и същите са представени на 19.01.2026 г. След анализ на представените данни е установено, че цената на ГТП на лек автомобил към 30.11.2025 г. е била 90.00 лева, а от 01.12.2025 г. е увеличена на 117.35 лева.
В хода на проверката е бил представен договор за наем, сключен между Л. П. Н. в качеството на наемодател и Л. П. Н. в качеството му на управител на „ПРОГРЕС ГРУП ИНЖИНЕРИНГ“ ЕООД,[ЕИК] и наемател, по отношение на който в НП е прието, че принципно сключването на договор за наем между физическо лице и неговото собствено дружество, представлявано от същото лице като управител не е забранено от закона, но същият трябва да е сключен на пазарни цени и да е икономически обоснован. В конкретния случай, след констатация, че първоначалният договор за наем, сключен на 05.01.2024 г. е с месечна цена 1600 лева, а със сключения Анекс №1 от 29.12.2025 г. към договора за наем е предвидена нова наемна цена от 2500 лева и при това с ретроактивно действие - считано от 01.10.2025 г., и като се има предвид, че лицето е договорило наеманата цена само със себе си, е прието, че увеличение от 900.00 лева или с 56.25%, е икономически и пазарно необосновано. В този смисъл е прието, че така представеният договор за наем не е от естество да докаже наличие на икономическа обосновка за увеличаване на цената на предоставяната услуга – ГТП на лек автомобил с 30.39%.
За да потвърди издаденото наказателно постановление, СРС е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, материалният закон е приложен правилно и санкцията не е несправедлива.
Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.
Съставът на съда е събрал необходимите доказателства за правилното решаване на делото, анализирал ги е и въз основа на правен анализ е установил релевантните факти.
При субсидиарното прилагане на НПК, СРС е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Недопускането на изготвяне на експертиза не съставлява нарушение на процесуалните правила в конкретния случай, тъй като единствената твърдяна причина за увеличаване на цената на услугата са новият договор за наем, внасяните

осигуровки и инфлацията. Не се твърди, че е налице повишаване в доставната цена на нещо, което се влага при извършване на услугата, за да е необходимо изследване на финансовия резултат, маржът на печалбата или икономическото състояние на дружеството.
Въззивният съд не е допуснал нарушение при оценката и анализа на доказателствата.
Неоснователно е възражението за липса на компетентност на издателя на НП. Съгласно чл. 60, ал. 1, т. 3 ЗВЕРБ актовете за установяване на административни нарушения по този закон се съставят от длъжностни лица, оправомощени от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите. Съгласно ал. 2 наказателните постановления по ал. 1 се издават от съответния административнонаказващ орган или от оправомощени от него длъжностни лица по ал. 1, т. 3 - от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите. Видно от Заповед З-ОПР-30-1/13.01.2026 г. т. 1 за нарушения по чл. 59, ал. 5, т. 6 ЗВЕРБ НП се издават от началниците на отдели „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ при ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП. Законът е предвидил възможността за делегиране на това правомощие, което е делегиране е упражнено чрез нарочна заповед, поради което следва да се приеме, че НП е издадено от компетентен орган.
На касатора е наложена имуществена санкция за нарушение на чл. 15, ал. 4 ЗВЕРБ, съгласно която разпоредба в периода на двойно обозначаване търговците, които предлагат стоки и услуги на потребители, формират цените си добросъвестно и прозрачно, като всяко увеличение на цените следва да бъде обосновано от обективни икономически фактори. Търговците са длъжни при поискване да представят на контролните органи доказателства за наличието на обективни икономически фактори. Периодът на двойно обозначаване на цените на стоките и услугите в евро и в левове започва на 8 август 2025 г. и приключва на 8 август 2026 г. видно от алинея 2 на нормата, като проверката е извършена в този период.
Констатирано е увеличение на цената на ГТП с 30.39%, което според представените от дружеството доказателства се основава на сключения договор за наем, инфлацията и плащането на осигуровки.
По отношение увеличените разходи за осигуровки, не са представени доказателства за тяхното действително увеличаване и понесената от дружеството финансова тежест.
Размерът на инфлацията в цената също сам по себе си не би обосновал повишение в цената с такъв процент.
По отношение наличието на обективни икономически фактори, съдът намира, че също не са доказани. Съгласно §1, т. 6 ДР на ЗВЕРБ „обективни икономически фактори“ са външни за търговеца, предоставящ стоки и услуги на потребители, документируеми промени в разходите по производство, доставка, съхранение и продажба, както и нормативни промени, извънредни обстоятелства - форсмажор, и други фактори, които имат пряко и съществено отражение върху себестойността. В конкретния случай, определянето на цената от наемодателя, който е и управител на наемателя, не представлява външен обективен фактор. Това е еднолично 29.12.2025 г., а повишението на цените е от 01.12.2025 г. Тоест, към момента на увеличение на цените, анексът не е бил подписан. Друг извод за липсата на добросъвестност е и обстоятелството, че договаряйки се сам със себе си, на анексът е придадено ретроактивно действие, което следва да се приеме, че е именно поради необходимостта от „външни обективни обстоятелства“ за да оправдае повишението на цените. При това положение, съдът намира, че нито са налице „външни“, нито „обективни“ обстоятелства, които да обосноват повишението с 30.39 % на цената. Действително имуществото на физическото лице и на дружеството са отделни, но волята за вземане на решението за повишаване на наемната цена за три месеца назад, не би могло да се определи като обективно външно обстоятелство, при договаряне сам със себе си. Това обстоятелство е

относително обективно по отношение на дружеството, тъй като наемателят е и управител на дружеството, тоест не е изцяло външно за дружеството обстоятелство. Споделят се доводите на СРС и в насока липсата на достоверна дата и изготвянето на анекса за целите на административнонаказателното производство, поради което същите не следва да се повтарят.
На основание чл. 221, ал. 2 АПК не следва да се повтарят и мотивите, по отношение размера на санкцията, които настоящата инстанция напълно споделя.
Като е достигнал до същите изводи съставът на СРС е постановил едно правилно решение, което не страда от визираните в жалбата пороци. Касационната жалба е неоснователна и е дължимо отхвърлянето ѝ и оставяне в сила на проверявания съдебен акт.
При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 3 ЗАНН, на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 130 лева, определен при съобразяване разпоредбата на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, което своевременно е претендирано. Сумата следва да бъде превалутирана в евро – 66.47 евро.
Така мотивиран, Административен Съд С. – град, VI-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1875/28.05.2026 г., постановено по НАХД № 4071/2026 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 129 състав.
ОСЪЖДА „ПРОГРЕС ГРУП ИНЖИНЕРИНГ“ ЕООД да заплати на Националната агенция за приходите сума в размер на 66.47 евро, представляваща сторени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.